

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 fr 20 kr. — Egyen szám ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok, és Egyesületek, melyeknekai egyenként 15frt ötnél 4frtért kapják a lapot.

Felolós szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelyt) intézendők.
Kiadó hivatal: K.-Vásárhelyt az ifj. Jancsó Mózes könyvny. dájában, hová hirdetmények a előfizetési pénzek küldendők.

A pétervári felköszöntők.

A felköszöntőket, melyekkel Oroszország és Ausztria-Magyarország uralkodói, Miklós császár és Ferenc József császár és király a pétervári ünnepélyek alkalmával egymást üdvözölték, a „Pester Correspondenz” a következő találó megjegyzésekkel kíséri és magyarázza:

Egész Európa, sőt joggal az egész civilizált világ érdeklődése kísérte királyunkat jelentőségteljes szt.-pétervári útjára, mert abban az adott politikai viszonyok közt hajlandók vagyunk egy udvariassági tényről többet látni és épen Ferenc József találkozásában Oroszország mindenható urával kerestük és megtaláltuk egész Európa békéjének közösségeit.

A nagyszerű fogadtatás, melyben Magyarország királyja az orosz fővárosban részesült, felmolegít minden hazafiánál élő szívet és minden magyar ember büszkén részt vesz az ünnepélyeken, melyeket az orosz barátság és rokonszenv készít uralkodónknak. A köszönet és lovagias elismerés érzése hatja át a magyar nemzetet a rendkívül tiszteletteljes fogadtatásért és Oroszország és Miklós császár barátságának rég ápolat reménye szilárd, öröndetes meggyőződésé válik, melyet történelmi visszaemlékezések nem zavarhatnak meg és a békés kilátás a jövőre csak emelhet.

A császár már ismétellen kifejezést adott Magyarország iránt érzett nagy rokonszenvének. A kitüntetés, melylyel mindenről megemlékezik, ami Magyarországot érdekl; ezredéves ünnepünk alkalmával tanusított lovagias eseménye mind csalhatatlan jelei a nagybecsülésnek és méltatásnak, melyet Magyarország békés fejlődésében magának kivívott és meghódított. A császár szolidárisnak jelentette ki magát felköszöntőjében Ferenc Józseffel a béke fáradozásokban és a közös, nagy célok eléérében; Magyarország királyja meg kijelentette válaszában, hogy a két uralkodó és a két állam barátsága

a kölcsönös tisztelet és loyálitás érzelmein alapulván, a népek számára biztosítani fogja a békét.

A lovagias magyar nemzet a tisztelet és loyálitás számtalan bizonyítékát kapta a mostani császár részéről és ezért elfeledte a haragot, melyet Oroszországgal szemben régóta érzett. Ez a harag nem szorult a feledés fátyolára, csak a különös józan megfontolásra és a körülmények méltatására, hogy egészen azé a feledésé legyen, melyet igazságos vizsgálat mellett már rég megérdemelt.

Oroszország a magyar szabadságharcban nem a mentő vagy a boszuálló szerepét játszotta. Eszköz volt az osztrák kamarilla kezeiben és mindig humanusan és népjogi értelemben loyálisan escelekedett, sok sötét eselekményt meggátolt és Magyarországot mindig egyenjogu ellenfélnek tekintette és úgy bánt vele. A lovagias nemzettel szemben Oroszország még fegyveres kézzel is lovagiasan viselkedett és midőn a szabadságharc eseményeire loyálisan a legmélyebb feledés fátyolát borítjuk, mindig őszintén el kell ismernünk, hogy nem Oroszország a legsötétebb pont o fátyol alatt és hogy a világo-si legenda már rég be van fejezve. Fegyverrel a kezünkben álltunk egymással szemtől szemben. A legyőzött a győző lovagias loyálitását becsülni tanulta és a győzőnek tisztelni és dícsőitve elismer-nie kellett a legyőzöttnek vitárságát és izzó hazafiasságát. Ezzel vége is a kölcsönös ellenségeskedésnek. Hiszen a két nemzet a nélkül állt egymással szemben, hogy maguk akarták volna. Egy magasabb akarat, magasabb rendelkezés tette a nemzeteket ellenfelekké, melyek egymást azelőtt soha sem bántották. A történelmi folyamán a haragot Magyarországon Oroszország ellen a pánszlávizmus táplálta, mely Oroszország korábbi uralkodói alatt Magyarországot halálos öleléssel fenyegette, a monarchia békés törekvéseit keresztül huzta és még Magyarország belsejében is veszedelmesen vétette ma-

gát észre. Miklós császár őszintén baráti kezet nyújtott Ferenc József császár és királynak és nagyszerű s határtalan békeszeretben szolidárisnak nyilvánította magát békétörekvéseinkkel. Ferenc József népei nevében tulboldogan ütt a feléje nyújtott jobbkezbe és az érdekelt államok és nemzetek áldásukat adták erre a békefrigyre, mely a fejedelmek, frigye de amelyet a népek törekedtek elérni és a viszonyok érleltek meg.

Az utolsó fél évszázad politikai konstellációi oly sokféleképp alakultak és többnyire kaleidoszkopszerűleg változtak, hogy szövetségek és szerződések külön viszontbiztosításokra szorultak, ha azokat a népek jóvá nem hagyták s nem ratifikálták. De a Pétervárott hallott barátság-biztosítások annyira a népek békeszükségéből erednek, oly felbátorítást, megkönnyebbülést ültettek az érdekelt népek lelkébe, hogy mindkét részről törhetlenül és megváltozhatlanul ragaszkodnak azokhoz és büszkén cserélik ki a kölcsönös barátság feltétlen biztosítását.

Ezért viseltetik osztatlan rokonszenvvel az egész magyar közvélemény a békeszerető császár és az új orosz politika iránt s a mennyire tartott egykor a pánszláv politikától, oly rokonszenves neki Miklós császár új Oroszországa.

A világosi legendának immár vége, a magyar nemzet loyálitását tehát soha sem fog mulni, hogy ez a baráti szövetség benső, állandó és áldásdus legyen.

Politikai hírek.

Királyunk Szentpétervárt.

Pétervár, ápril 28. A király és a császár bevonulása Pétervárra gyönyörű időben történt meg. A két uralkodó háromszor összeszókolózott. A kísére-

TÁRGZA.

A bolond művész.

Igaz történet.

Budán találkoztam vele legelőször, egy kávéházban. Mikor belépett, rongyosan, kopottan egy 3 huos piszkos, hegedűvel a hóna alatt, azt mondta egyik barátom: itt jön a bolond művész.

Karesu, szép alak volt. Abban a rongyos, foltos ruhában úgy nézett ki, mint egy király, ha kol-dusnak öltözik. Tojásdud fekete körszakállal és hosszú fekete hajjal, övezett arca, magas homloka, mélyen fekvő szemei egy homályba borult lángészt sejtettek.

A „bolond művész” a kávéház egyik zugában foglalt helyet. A kávéháztulajdonos oda ment hozzá és megszólította:

— Isten hozta, Antal! Hát csak ellátogatott hozzánk is! De régen nem hallottam már játszani! No, hanem először igyék valamit; hát mit parancsol, kávéat vagy teát?

— Ehes vagyok, enni akarok! — volta a rövid válasz.

A kávé különféle hideg étkeket rakatott a művész elé és hozzá bort. Mikor vége volt a vacsorának, a „bolond művész” szó nélkül vette a hegedűjét és ott székeében hátrátámaszkodva, fejét hátra vetve, szemeit a plafondra meresztve, elkezdett játszani.

Ábrándozott.

És milyen játék volt ez?

Először lassan, alig hallhatóan kezdte. Az a három hur úgy sirt, úgy bugott, úgy panaszkodott! Beszélt egy legész elzúllott élet reménytelenségéről és nyomorúságáról, beszélt örületes szerelemről, csalódásról, küzdelemről, éhségről, kinokról, melyeknek nevük nincsen és a melyeket csak érezni lehet és megörülni tőlük.

A kávéház tömve volt vendégekkel, de mind- anyian visszafogott lélegzettel lesték a hegedű hang-jait. A tekézők, a kártyázók félben hagyták játéku-kat, hogy a hegedűnek egy hangját se veszítsék el.

Most a hegedű elkezdett örületes táncot járni. Ez már az örület tombolása volt. Már nem sirt, nem panaszkodott többé. Gunyolt, átkozódott, kaczagott és kaczagott vele együtt gazdája is, hogy az embernek a háta borsódzott bele. Nincs az a pokoli, kivihetetlen futam, az a nyaktörő accord, a mit el ne játszott volna.

Mikor befejezte játékát, letette hegedűjét, lehorgasztá fejét és egy darabig maga elé bámult. Azután felállt s fogott egy tálcát és körüljárt gyűjteni; de mindössze négy asztalnál sem volt, hanem a gyűjtött néhány batost beseperve, fogta hegedűjét és távozott.

— Ez a tempója — mondá asztaltársam; játszik, a mikor neki tetszik; azt, amit akar és addig, a meddig kedve tartja. Ha üresek a zsebei, gyűjt néhány hatost; de nem többet, mint a mennyi neki egy napra kell. Ha valami jó embere megköri és hizeleg neki, hogy milyen gyönyörűen játszik, akkor mosolyogva veszi a hegedűjét, büszkén megnézi, forgatja kezé-

ben, megcsókolja és játszik, de ilyen alkalommal soha sem fogad el pénzt. Ismerői tudják ezt és ész-revétlenül csempésznek a zsebébe egy-egy bankót.

— De kiesoda tulajdonképpen ez az ember? Mi volt ő és mitől zúllott el annyira?

— Annak nagyon szomorú története van. Ő jómódu szegzárdi szülőktől származik. Atyja már gyermekorában felfedezte benne a zenei képességet és kiképezte a hegedű-játékban. Bécsben végezte a conservatoriumot kitűnő sikerrel és több első díjat nyerve. Tanárai fényes jövődöt jósoltak neki. Bécsből hazament, hogy kipihenje magát és azután hangverseny körútra keljen. Itt megismerkedett egy zsidó leánnyal. Megszerette és meg akarta kérni a kezét. Szerelme oly forró volt, hogy kész lett volna érte áttérni a zsidó hitre. Szülei ellenezték és kitagadással fenyegették; de a leány gazdag szülei sem akartak a dologról hallani, miután a leány kezét egy fiatal jómódu kereskedő kérte meg. Az akadályok elháríthatatlanok voltak.

Az esküvőre és lakodalomra a művész is kapott meghívást. Mennél közelebb jött a végzetes nap, annál komorabb és szótlanabb lett.

A lakodalmass vacsora után valaki a vendégek közül felszólította az elmerengve ülő ifjú művészt, hogy játsszon valamit. Az meintegetődzött és nem látszott hajlandónak a kérést teljesíteni. Ekkor ked-ve a fiatal asszony fordult hozzá, halvány szép arcán mosoly vonult végig, mélyen tekintve a mű-vész kezei közé:

— Kérem, csak egy darabot... Hadd halljam még egyszer... talán utoljára...

A fiatal embernek a szíve összeszorult, ajkai

tek kölcsönös bemutatása s a diszszázad megszemlélése után bevonultak a városba, óriási néptömeg szakadatlan üdvívalgása közt. A királynak a téli palotába érkezését harmincegy ágyulövés hirdette.

A palotában a király előbb az özvegy csárnét, aztán a csár nejét látogatta meg. A Newsky-prospekten, amely gyönyörűen volt díszítve, nagyon sok magyar lobogót is lehetett látni.

Pétervár, ápr. 28. A csár az udvari ebédén a következőket mondotta köszöntőjében: „A magyar király látogatása újabb bizonyága a bennünket egyesítő barátságnak. Ez megerősíti törekvésünket: népeinknek a békét biztosítani. Erre nézve a solidaritás kötelezős közöttünk.

Királyunk megköszönte a szoros barátság ez újabb zálogát. A békéről hasonlóképp szólt.

A képviselőház ülése.

Budapest, április 28. A képviselőház ma ülést tartott.

Elnök felszólítja az összeférhetetlenségi törvény revideálására kiküldött bizottságot a megalakulásra. Az elnök javaslatára elhatározza a ház, hogy holnap formális, szombaton pedig érdemleges ülést tart, tárgyalván a zárszámadás szabályozásáról és a bolgár kereskedelmi szerződésről szóló javaslatokat, továbbá kérvényeket.

Az ülés végén gr. Apponyi Albert interpellálta a miniszterelnököt, kérdezve, hogy nem tartja-e időszzerűnek, hogy a nagyhatalmak már most beavatkozzanak a török-görög háborúba. Hangsúlyozza a király pétervári útjának politikai fontosságát; üdvözlí a barátság megszilárdulását Oroszországgal, de a szövetkezésből kizárni akarja az osztozkodás politikáját, mert nekünk a Balkánban nem ambícióink, csak védelmezendő érdekeink vannak. Kérdi a miniszterelnököt, hajlandó-e tájékoztatni a házat a pétervári ut eredményéről?

Az interpellációt kiadják br. Bánffy Dezső miniszterelnöknek.

Török-görög háború.

Athén, ápril 28. A nép elkéseredése rendkívül arányokat öltött. A háborút komédiázásnak, a hercegeket gyáváknak, a tábornoki tiszteket lakájoknak mondják.

Az egész kormány beadta lemondását. A tömeg az összes fegyvergyárakat kifosztotta.

Az uralkodóház helyzete állandóan veszedelmes. Delyannis miniszterelnök közelebbről lemond. Averov bankár a háború költségeire 30 milliót küldött a görög kormánynak.

A király a hadsereg visszavonulásáért minden felelősséget elhárított magáról.

rángatództak, holtalvány lett, azután vette hegedűjét és elkezdte játszani Paganini boszorkánytáncát. A fiatal asszony zongorán kísérte.

A vendégeknek a hátuk borsódzott az ördögös művészettel kicsalt hangok hallatára. Ilyen ördögösséggel és daemóni benyomással még Paganini sem játszhatta szerzeményét.

Játék közben, a fiatal asszony egy accordnál feltekintett a zongoráról és mikor tekintete a művész arcára esett, összerezzent, még jobban elhalványult és kezei a zongora billentyűjéről ölébe estek.

De borzasztó is volt az a változás, a mi a művész arcán végbement. Arcszíne fakó volt; ajkai kőkek, szemeiben kimondhatatlan vad tűz szikrázott és e mellett mosolygott; de e mosoly oly borzasztó, oly vérfagyasztó volt...

Most egyszerre vad, örületes kacaj hangzott el a művész ajkairól, hegedűjét a földre esapta, hogy darabokra tört, ő maga pedig eszméletlenül rogyott össze.

Mikor magához tért, örült volt...

Azóta nincs nyugta sehol, kóborol, vándorol folytonosan, három nap, három éj nem találja egy városban és nincs az a hatalom, a mi őt egy helyhez kötni képes volna.

Azt a fiatal asszonyt pedig, ki őt menyegzője napján a zongorán kísérte, az esküvő után két héttel halva találták ágyában.

Megmérgezte magát.

Flótás.

A törökök Velestinóban megtámadták a görököket, de visszaverették.

Konstantinápoly, ápril 28. A görögök kivonulván Larisszából, felgyújtották a kaszárnyákat és a raktárakat. Edhem-pasát Larisszában lelkesen üdvözlötték.

Athén, ápril 30. A kormány lemondását a király elfogadta. Valószínűleg Rallis lesz miniszterelnök.

Hírlik, hogy erősen aggódnak, mivel a Szeroszdnál körülvett csapatban levő és a „Miklós” torpedóflottilával utazó György herezege napok óta semmi hír sincs.

Konstantinápoly, ápril 30. A török csapatok ellenállás nélkül haladnak előre.

A munkatanítás irányelvei, s a háziipar tanítása a népiskolákban.

A háromszékmegyei tanítótestület mind a négy járásköre tavaszi köri gyűlésein behatóan foglalkozott azon fontos nemzetgazdasági kérdéssel, hogy a népiskola minő alakban járulhatna hozzá az egyes községekben üzött háziipari foglalkozások minél szélesebb körben való fejlesztéséhez és terjesztéséhez. E kérdést Nagyméltóságú Potsa József v. b. t. t. főispán ur elnöklote alatt működő háromszékmegyei iparfejlesztő bizottság tüzte ki, kijelentvén azt is, hogy az oly népiskolákat, melyek e téren eredményeket lesznek képesek felmutatni, hajlandó maga az ipar- és kereskedelemügyi miniszterium is támogatásba részesíteni.

Azt hiszem, ez ügy sokkal fontosabb, mintsem arról egyszerűen napirendre lehetne térni; megérdemli, hogy a háziipar tanításával s ezzel a nép jóllétének emelésével minél szélesebb körben foglalkozunk.

Midőn tehát szívem őszinte melegével üdvözlöm az iparfejlesztő bizottságot nagy horderejű ténykedése megindításakor, ugyanakkor bátorságot veszek e kérdéshez, a nagy közönség figyelme felkeltése céljából, hozzászólani.

Miről van szó? Ha nem esalódok arról, hogy Háromszékmegye azon községeiben, hol kéznél levő nyers anyag, de legfőképp a nép szorgalma kifolyásaképpen egyes háziipar ágak, mint szalma-fonás, szalmakalapokötés, kosárfonás, gyékény- és kefékötés, edényfestés, natur munkák: kerti székek, virágállványok természetes körökben hagyott ágfákból stb. háziiparilag, tehát inkább téli időben, midőn a mezei munka szünetel a nép által készítettnek, ezen foglalkozások, hogy a népnek jövőben még az eddignél nagyobb mértékben keresetforrásul szolgálhassanak, hol a körülmények kívánják, már a népiskolában taníttassanak.

E körülmény nagy fontosságát már a megboldogult Trefort Ágoston vallás- és közoktatásügyi miniszterünk is belátta.

Azon körülmény, hogy hazánk egészen mezőgazdasági állam s hogy mezőgazdaságunkat Khinának és Amerikának a világforgalomba vonása után komoly veszély fenyegeti, őt már arra indította, hogy a népiskolai kézügyességi oktatásnál nemzetgazdasági célok éressenek el. Nevezetesen, hogy egyes iparágaknak s így magának a gyáriparnak is a népiskola az iparüzési hajlamok felkeltése s egyes háziipar ágak vidékek szerinti tanítása által jöjjön segítségül.

Trefortnak igaza volt, már elérkezett az idő; ma a gabonaárak óriási hanyatlása, tekintve, hogy az állattenyésztés, gyümölcstermeléssel stb. sem tudunk a kor igényeivel lépést tartani: ez a helyzet a székely gazdákat az élet és halál közti küzdelembe hozta.

Itt az idő! Elveszteni való órák, sőt percek sincsenek — népnevelésünknek fölreérhetetlenül gyakorlatibb irányt kell adnunk. A kis birtok jövedelméből többé tétele, gyakorlati kihasználása céljából már a népiskola ismétlődő osztályaiban mezőgazdasági ismeretek szakszerű és gyakorlati megtanítására vagyunk utalva.

A népiskolában az eddigi theoretikus irányt gyakorlati iránynak kell felváltania. Még egy eszköznk van a székely nép megmentésére s ez a munka.

Nevelni fajunkat észszerű munkálkodásra munka, által első és elodázhatatlan teendőknek.

A munka lesz hivatva megmenteni a székely nép erkölcsét, anyagi jóllétét, jellemét és előhaladását.

S ha a munkának, mint nevelő eszköznek ennyi szépet, nemest tulajdoníthatunk, illetőleg méltán tulajdonít a gyakorlati tapasztalat, azt hiszem, nem lesz felesleges megismerkednünk a munka tanításának eddig a népiskolában külföldön érvényesült öt irányelvvel.

A munkának a népiskolában való tanítása s illetőleg a munkatanítás irányelvei mindig azon céltól függöttek, a melyet ennek oktatása által el akartak érni. Ismerkedjünk meg tehát az eddig felszínre került célpontokkal, hogy azokban a gyakorlati irányelveket is megfigyelhessük. Bár ki lehet mutatni, hogy a népiskolai munkatanítás eszméjével majdnem minden pedagógus foglalkozott, mégis, ha időrendben ohajjuk összegezni az e téren történt mozgalmakat, úgy találjuk, hogy Franke és Hecker voltak az első, kik a munkatanításnak irányt adva, annak az iskolában való tanítása érdekében fáradoztak.

Franke a hallei árvaházban, Hecker a berlini realiskolában a tanulókat üres idejökben egyszerűbb munkák végeztetésével foglalták el.

Ők a munkatanítás céljából már a mult század elején a fegyelmezést tekintették. Irányelvük az volt, hogy a tanulókat rendelenségtől visszatartsák, a télenestől elszoktassák s a mi fő: a munkásságot már az iskolában megkedveltessék.

Más irányelveknek hódol az a törekvés, mely különösen Dániában kapott lábra. Ennél a főzél a házi szorgalom előmozdítása. Irányelv, hogy a tanuló már az iskolában megtanulja az oly tárgyak, eszközök készítését, melyek a házban szükségessé s annak díszére válnak és ez által a leendő férfit jobban a családhoz ohajja fűzni, mivel ott szabad idejében is foglalkozásra képesíti, mint a jelzett célpontokból látjuk, mind a két törekvés erkölcsi tekinteteknek hódol s a pénzszerezést mellékesnek tekinti.

(Vége köv.)

Értesítés és felhívás

Háromszékvármegye tanítótestületének tagjaihoz.

Nagyméltóságú Potsa József, főispán ur f. évi 456. számú leiratával arról méltóztatott értesíteni, hogy a kereskedelemügyi Miniszter Ur Ó Nagyméltósága folyó évi július hó 25-től augusztus végéig Kolozs-Monostoron 20 tanító részére egy [kosárfonó tanfolyam megtartását engedélyezte.]

A tanfolyamon olyan községekben működő tanítók nyernének oktatást az egyszerűbb gazdasági fűzfakosarak és szekér kasok készítésére, hol a talaj fűztermelésre alkalmas; a lakosság a vesszőfonásra, mint házi iparágra rá van utalva, akár kiterjedtebb gyümölcs termelés és exportálás, akár mint némi hasznot igéző új közkereseti háziipar üzése céljából.

Célba van véve, hogy a tanfolyamon résztvevő tanítók a kosárfonással kapcsolatosan a mezőgazdaság egy fontosabb részéből (pl. állattenyésztés és gondozás, esetleg más rész) a gazdasági intézetben egy kursust végig hallgassanak, melyen szélesebb körű ismereteket szerezhetnek, hogy a tél folyamán működésük helyén a gazdaembereket — esetleg az ismétlődő iskola útján — ez irányban helyes tevékenységre oktathassák.

A résztvevő tanítók a tanfolyamra és visszautazásra ingyen vasuti jegyet és a tanfolyam ideje alatt a gazd. tanítózethoz lakást és teljes internátusszerű ellátást élveznek, azzal a kötelezettséggel, hogy a tanfolyam tartama alatt minden igyekezetükkel és teljes buzgalommal a minél teljesebb kiképződésre és gyakorlati munkaképesség elsajátítására törek-szenek.

A tanfolyam végén elméleti és gyakorlati téren a legtöbb eredményt felmutató öt tanító részére egyenkint 40—40 frt jutalomdíj kitűzése van tervezve véve.

Felkérem azon kartársaimat, a kik ezen tanfolyamon résztvenni ohajtanak, hogy legkésőbb május 8-ig nálam jelentkezzenek. Meg vagyok

győződve, hogy a keresk. Miniszter Ur Ő Nagyméltóságának ezen kedvezményét, ezen jótéteményét minél többen igyekezni fognak magok számára biztosítani.

K.-Vásárhelyen, 1897. ápr. 27-én.

M. Székely János,
tanítótestületi elnök.

A kereskedő ifjak társulata.

K.-Vásárhely, 1897. ápr. 27.

Ama kitartó munkásság és egyetértés, melyet a k.-vásárhelyi kereskedő ifjak társulata kifejt, valóban páratlanul áll.

Múlt hó 25-én tartotta meg 10-ik évi közgyűlését, az egylet csinos és kényelmes helyiségében. — A rendes tagokon kívül számos vendég is volt jelen, kik részesei akartak lenni az örömmel és lelkesültségnek, melylyel az ifjuság 10-ik évi munkáját ünneplé.

A gyűlést Fejér Antal kereskedő az egylet buzgó elnöke nyitotta meg, egy csinos, az egylet működési irányát, teendőit körvonalozó lelkesítő beszéddel. Nincs mit tegyünk hozzá, mert a beszéd lélekéből jött és szívhez szólt s az ifjuság megértette, hogy a jövő nemzedék is okulhasson belőle: szóról-szóra jegyzőkönyvre vettette. Mi is csak azt kívánjuk, hogy minden humán egylet ily derék elnökkel dicsőedhessenek.

Vargha Vilmos titkári jelentése hű tükre volt az egylet munkálkodásának, az elért szellemi és anyagi sikernek.

Vertán Bénéiamin pénztárosi előterjesztése örömmel vétetett tudomásul, mert hű safrankodásának köszönhető, hogy az egylet ma 300) frt aktív vagyon felett rendelkezik.

A költségelőrányszat 70) frtban lett megállapítva, mely részint tagdíjakból, részint mulatságok jövedelméből lesz fedezendő.

Könyvtáros Nagy József városi rendőrbiztos részletesen mutatta ki, hogy a könyvtár minő művek felett rendelkezik és hány példány van már beszerelve, milyen munkák voltak keresettebbek s így mily irányban volt fejlődöttebb az önképzés.

Dávid Gyula gazda és Bándi István ellenőr szintén ügyesen számoltak be tisztük mikénti teljesítéséről.

Végül a tisztújítás tartatott meg. Elnök lett: Fejér Antal kereskedő, alelnök: Kiss Károly polgári isk. tanár, titkár: Varga Vilmos keresk., pénztáros: Wertán Béni, jegyző: Málnási Kristóf, ellenőr: Bándi István, gazda: Dávid Gyula, könyvtáros: Nagy József, segédkönyvtáros: Thijer Richard. Választottak meg egy 10 tagú választmányt.

A közgyűlést, a már 10-ikszor is megválasztott elnök, a tagok lelkesült éljenzése közt egy meleg hangú, a kartársi szeretet minden kellékét magában foglaló beszéddel zárta be.

Estve 7 órakor özv. Jánosó Dénesné urnő vendéglőjében gyűlt össze az ifjuság, hogy az elért eredmény felett örömpoharat üritsen és az összetartás, egyetértés szent fogadását az új 10 évre is megpecsételje.

A kitűnő jó vacsora, tiszta jó bor, kartársi szeretet melege sok szép pohárköszöntővel lett fűszerezve.

Ugy a gyűlésen, mint az estélyen ott láttuk ifj. Dávid Istvánt, a kereskedő társulat derék alelnökét. Őszinte örömmel adunk kifejezést a fellelt, hogy a kereskedő társulat nem szigeteli el magát az ifjuságtól, hanem velük, mint a jövő kereskedővel karöltve egyengeti ama utat, melyen a kereskedő osztálynak haladni kell.

Nem rang, vagyon teszi az embert, hanem a tisztességes munka és ez a becsülés mértéke.

Barát,

Ujdonságok.

— **Kinevezés.** Az igazságügyminiszter Elekes Andor kovásznai kir. járásbírói aljegyzőt a brassói kir. törvényszékhez helyezte át.

— **Előléptetés.** Bartha Lajos főmérnököt a magyar északnyugati vasút építési ellenőrévé nevezték ki.

— Kovásevich Tamás felügyelőt és gróf Lázár Vince mérnököt a székely vasutak folytatólagos kiépítésének előmunkálataira rendelték ki.

— **Időjárásunk.** Ha nem látnók még a hegyek ormán a havat csillogni, azt hihetnők, hogy júliusban vagyunk, oly melegen süt a tavaszi nap a felhőtlen égről. Szóval pár nap óta egészen nyári idők van s a fák már elkezdettek virágozni. Nem csalódunk, mikor azt mondjuk, hogy az idén legalább is 2 héttel előbb áll a természet, mint tavaly ilyenkor.

— **Uj anyakönyvvezetők.** A m. kir. belügyminiszter Csik-vármegyébe a csik-szent-mártoni anyakönyvi kerület székhelyét Csik-Csekefalvára helyezte át és ezen kerületbe anyakönyvvezetővé Csiszér Károly körjegyzőt, a kászonyfaluiába Szaniszló Kálmán körjegyzőt, a csik-karcsfalvi kerületbe anyakönyvvezetővé pedig Korodi Antal körjegyzőt nevezte ki. Kinevezte továbbá anyakönyvvezető-helyettesekké a csik-szépízyi kerületbe Bálint Károly jegyzői irnokot, a gyergyó-alfaluiba Baróthi József h. bírót és mindannyit a házassági anyakönyv vezetőivel és a házasságkötésnél való közreműködésével is megbízta.

— **Május 1.** Szép enyhe, idővel köszöntött be a bájos május hónap első napja, de már kora reggel megindult az áldásos tavaszi eső is, hullogatott szép lassacskán időközönként egész napos át, hanem azért a majusi örömeiket nem igen zavarta a permetező eső, volt nagy zöldágazás s a sok májusfától lombdizst öltöttek az utcák s a külső díszhez hozzájárult a tömör zenehang, mely az egész várost betöltötte. A piacon a tűzoltók csináltak térszónét, az utcákon meg a cigány zenekarok működtek. Csupa lomb, örömsaj és zene mindenfelé. Aztán volt kivonulás a május kuthoz. Szóval meg voltak mindazon apró örömek, mik így május 1-ső napján az ember lelkét eltöltik.

— **A pulver dobra kerül.** A legfelsőbb katonai hatóság elrendelte, hogy közdivásárhelyi lőporos torony, őrház és raktár eladásuk, mivel az újonnan épített barakk laktanyában a lőkészletek elhelyezhetők. Így a mi hires „pulverünk” nem sokára bevégzi az ő dicsőséges pályafutását s falai közül kiköltözik a fegyverzaj, hogy valami békés polgári foglalkozásnak adjon helyet. Sic transit gloria mundi.

— **Képviselőnk bizalmi állásai.** Az országos magyar képzőművészeti társulat választmánya szombaton délután ülést tartott, melyen mindeklőtt a 22-iki közgyűlésen oly hosszúra nyúlt szavazás eredményét hirdették ki. Elnök lett újra gr. Andrássy Tivadar, alelnök b. Harkányi Frigyes. A gazdasági bizottságnál előadó: Benkő Kálmán; h. előadó: Hegedűs Sándor; tagok: Dr. Wekerle Sándor, Benke Gyula, b. Harkányi Frigyes, Lukács Antal és dr. Szmececsányi Miklós. Végül igazgatónak Benkő Kálmánt, h. igazgatónak Basch Gyulát és ellenőrnök Benke Gyulát újból megválasztották.

— **Kegyetlen férj.** Múlt hó 24-én Hilib községben Görög János szóváltás közben feleségét egy bottal úgy fejbe ütötte, hogy az asszony rögtön eszméletét veszítette. Görög János megijedve tétén, azonnal utját vette Oláhország felé, de az ottani derék csendőrök a határszélen elfogták fárasztó hajszát után. Az asszony élet-halál között lebeg s Görög Jánost pedig átadták a kovásznai járásbírósnak.

— **A határszéli románok érdekében.** Régi időktől fogva szokásban volt, hogy a Romániával határos megyék határszéli román lakosai nagy számú juhnyájukat Romániában legeltették. Ez az állapot utóbbi időben szemet szurt a román kormánynak s egy rendeletet bocsátott ki, hogy mindazon juhnyájukat, melyek 4 év óta román területén vannak, tulajdonosaik hajtásá haza s csak 6 hó múlva szállíthatják vissza, természetesen darabonként 4 frank vámost fizetve. A román kormány ezen intézkedésének célja nem lehet egyéb, mint vám czímén egy jelentékeny summát zsebre vágni, de azért a kormányrendelet azon igen különös indokot hozza fel, hogy tudomására esett, miszerint az ő vámhivatalnokai visszaéléseket követtek el a juhnyájak beszállításánál s ezt a hibát akarja most kireparálni, azzal pedig a román kormány egy cseppet sem törődött hogy ezen rendelkezés által a „hogyan tuli testvérek”-et tönkre teszi, mert hát itthon ama nagyszámú juhnyájának legelőt biztosítani nem lehet. A „szegény elnyomott románoknak” aztán

a magyar kormány jött segélyére, gondoskodván atyailag róluk. E tárgyban ugyanis ápr. 28-án egy anket volt Seps-Szentgyörgyön főispán ur elnöke alatt, melyen részt vettek: Liptay István miniszteri tanácsos, Ruiz főgazdasági intéző, Reich Albert állategészségügyi felügyelő Kolozsvárról, a brassói fővámszedő, Feleki Lajos sósmezei belépő állomás főnöke és az érdekelt jubos gazdák. Itt megállapítás jött létre arra nézve, hogy a magyar kormány vámentesen bebocsátja a juhnyájukat, bárázát állít ki róluk s megkeresi az országos gazdasági egyesületet, hogy az egyesület kötelekibe tartozó nagyobb birtokosoknál a nyájak részére legelőt biztosítson s aztán az államkormány igen mérsékelt szállítási díj mellett vasuton elszállíttatja oda a nyájakat. Hát így bának el a magyar kormány az ő román alattvalóival akkor, midőn Románia semmivé akarja tenni existenciájukat. Jó ezt tudomásul venni a román fiskálisok, papok és dászkaloknak, kik a román liga pónzón hívva, telélmázzák a világot magyar sovénissággal.

— **A közönség figyelmébe.** A tavasz nyitásával, midőn mindenki siet magzükségletét beszerezni, mint a megelőző években tettük, úgy most sem mulasztjuk el a közönség figyelmét felhívni a Mauthner Ödön magkereskedésére, mely egyedül képes olcsó, feltétlenül csiraképes, dúz virányt hozó virág- és veteménymagvakat szolgáltatni. Több évi saját tapasztalatainkból indulva ki, jó lélekkel ajánljuk ezen czéget mindenkinek.

Idegének forgalma.

Április 23-tól 30-ig.

Nemzeti szálló: Burgman Th. utazó Asch (Csehország.) Widrich B. utazó Bécs. Linhard Nándor utazó Bécs. Vertán Géza utazó Bécs. Kern Ferenc utazó Bécs. Angster József orgona művész Pécs. Lukács Ferenc utazó Budapest, Vogelhut Mór utazó Budapest. Csanádi Gyula utazó Budapest. Simon Jenő utazó Brassó. Csergőfi István utazó Budapest. Hozolics Mór ügynök Brassó. Rozenberg Emil utazó Budapest. Kelemen Lajos tiszti ügyész S.-Szt.-György, Löwi Gábor utazó Budapest. Solczar Sigfried utazó Budapest. Özv. Szepes Gusztáv nagánzó N.-Várad. Hanák N. kulturmérnök Brassó. Berger Mór utazó Budapest.

Millenium szálló: Hoffman Gusztáv utazó Bécs. Landan Teschau ügynök Bukarest. Rozenzweig Ármán utazó Budapest. Matits Lajos utazó Budapest. Polácsék Ignác utazó Budapest. Kovács József utazó Bécs.

Nyiltér*.)

Foulard-selyem 60 krtól 3 ft 35 krig méterenként — japáni, chinai, s. a. t. a legújabb mintázzal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes **Henneberg-selyem** 35 krtól 14 ft 65 krig méterenként sima, csikos, kockázott mintázott damaszt s. a. t. (mint egy 240 különböző minőségben, 2000 szín és mintázzal s. a. t. megrendelt áru postabér és vámentesen a házhoz szállítva mintákat postafordultával küld Henneberg G. (os. és kir. udvariszállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba címzett levelekre 10 kros, levelezőlapokra 5 kros bérlet ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves házszer ellentáll az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomosillapító bedörzsölésésként alkalmaztatik közhelyénél, csúszni, tag-szaggatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyaktorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házszer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 ft. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban kapható; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter cégjegyzése nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállító, RUDOLSTADT.

*.) E rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a szerk

Sz: 7268—896
tlkvi.

Árverési hird. kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telek.kir. hatóság közhirrre teszi, hogy özv. Bartha Józsefné szül. Hegyesi Terézia végrehajtónak Galló Gyula sz. Szalló Teréz végrehajtást szenvedő elleni 150 frt tőkekövetelés s járuléka iránti végrehajtási ügyében a kézdi-vásárhelyi kir. törvényszék területén levő K.-lolyán községben fekvő a polyáni 279 sz. tjkvben foglalt 942 hrsz. 943 hrsz. ingatlanra 288 frt, a 614 sz. tjkvben foglalt 4252 hrsz. 64 frt, az 1750/2 hrsz. 53 frt, az 1751/2 hrsz. 53 frt, a 615 sz. tjkvben foglalt 5720/1 hrsz. 31 frt, a 6409 hrsz. 18 frt, a 9706 hrsz. ingatlanra 104 frt, összesen 601 fr ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1897. évben május

hó 19. napján délelőtt 9 órakor a Kézdi-Polyán községhezánál megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási árban alól is eladtni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. év november hó 1-én 3333 sz. a. kelt I. M. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű tértívetnyit átszolgáltatni.

A kir. törvényszék mint telekönyvi hatóság

Kézdi-Vásárhelyt, 1896. december hó 31-én.

Gaál István,
kirendelt egyes bír.

1-1 82

A brassói portland cément-gyár

ajánlja legkitünőbb

PORTLAND CEMENTJÉT

felelősség mellett folyton egyenlő és teljesen megbízható minőségben, bármely vasuti állomáshoz szállítva, a legolcsóbb árban.

Kézdi-Vásárhelyt kapható: K. Császár József urnál, S.-Szent-Györgyön: Ferencz Lajos és Császár Gyula uraknál.

22 13—48

Legbiztosabb szer

székrekedés, étvágytalan-

ság, gyomorfájás és az

ebből eredő bajok

ellen a Zenke

Zoltán

növényyszer
gyomor-likör
készítménye.

Használati könyvvel
együtt egy üveg ára

40 és 80 kr.

Kapható Kézdi-Vásárhelyen: Török Bálint, Balogh Gyula, Janesó K. és fia, Hamar Zoltán, László Zoltán urak fűszer üzleteiben, továbbá a készítőnél utánvét mellett H.-M.-Vásárhelyen.

Csak a „barát” védjeggyel ellátott valódi!
A nagyméltóságu m. kir. kereskedelmi, valamint oszt. es. ker. miniszter urak által kihirdetve törv. védve.

HIRDETÉSEK

E lap kiadóhivatalában
felvétetnek.

M. kir. államvasutak.

Érvényes 1896. máj. 1-től.

MENETREND.

BRASSÓ-BUDAPEST.

Keleti vonal.

Érvényes 1896. máj. 1-től

Állomások				Vegyes vonat	Személy- vonat	Gyors- vonat	Állomások				Vegyes vonat	Személy- vonat	Gyors- vonat
Brassó (vendéglő)	érk.			regg. 5.08	este 7.48	d. u. 2.45	Medgyes	ind.			regg. 10.55	éjjel 12.45	
Botfalva	ind.			5.39	8.03		Kis-Kapus (vend., elág. Szab. felé)	érk.			11.14	1.01	
Földvár				5.58	8.12			ind.			11.41	1.35	
Mogyorós				6.17	8.47		Tövis (vend., elágazás Arad felé)	érk.	d. u. 1.29	3.06	este 7.59	8.06	
Apáca				6.36	9.01			ind.			1.55	3.38	
Kőpecz				6.55	9.19		Nagy-Enyed	ind.			2.17	3.59	
Agostonfalva				7.02	9.25		Kocsárd (vend., elágazás Maros- Vásárhely felé)	érk.			2.56	4.33	
Alsó-Rákos				7.19	9.41			ind.			3.06	4.43	
Homoród				7.45	10.03		Gyéres (elágazás Torda felé)	érk.			3.37	5.12	
Kacsa				8.02	10.16			ind.			3.47	5.18	
Bene				8.23	10.36		Kolozsvár (vendéglő)	érk.			5.24	regg. 6.45	10.45
Erked				8.43	10.51			ind.	este 6.13	7.00	11.01		
Héjasfalva (elág. Udvarhely felé)				9.12	11.16		Nagy-Várad (vendéglő)	érk.			8.—	11.17	2.30
Segesvár (vendéglő)	érk.			9.35	11.33			ind.	11.04	d. e. 11.32	2.37		
	ind.			9.42	11.40		Budapest	érk.	regg. 5.45	este 8.10	regg. 7.40		

Kézdi-Vásárhely—brassói vasut.

Kézdi-Vásárhely				Sz. v.	Sz. v.	V. v.	Brassó				Sz. v.	V. v.	Sz. v.
Imecsfalva	indul reggel	4.56 délelőtt	10.25 délután	2.37			Brassó	ind. reggel	5.20 reggel	8.50 délután	3.00		
Páva-Zabola		5.09	10.38	2.54			Szász-Hermány		5.34	9.09	3.14		
Kovácsna		5.22	10.51	3.11			Prázmár		5.53	9.33	3.34		
Barátos		5.38	11.08	3.43			Kökös		6.04	9.46	3.45		
Nagy-Borosnyó		5.55	11.24	4.08			Uzon		6.15	10.06	3.57		
Eresztvény		6.07	11.38	4.27			Kilyen		6.27	10.21	4.09		
Sepsi-Szentgyörg		6.24	11.55	4.48			Sepsi-Szentgyörg		6.45	10.49	4.27		
Kilyen	d. u.	6.54	12.25	5.28			Eresztvény		7.07	11.17	4.49		
Uzon		7.02	12.33	5.38			Nagy-Borosnyó		7.24	11.47	5.07		
Kökös		7.15	12.46	5.54			Barátos		7.45	12.16	5.28		
Prázmár		7.25	12.56	6.07			Kovácsna		8.08	12.48	5.46		
Szász-Hermány		7.45	1.16	6.34			Páva-Zabola		8.19	1.01	5.59		
Brassó	érk.	8.01	1.32	6.54			Imecsfalva		8.31	1.19	6.03		
		8.15	1.46	7.12			Kézdi-Vásárhely	érk.	8.45	1.37	este 6.27		

Ny. Ifj. Janesó Mózesnél K.-Vásárhelyen